

A baj nem jár egyedül....
(Avagy lehet, hogy rossz kedvem van?)

Van nekem egy üres keretem, de nem tudok beleírni semmit. Nem mintha nem lenne mit, de nem tudok írni.

Diagnózis: Carpel tunnel, avagy „alagút szindróma”. Feltupírozva ízületi gyulladással, ez a kettő együtt nagyon vicces, mert valamelyik megszüntetésével még nem lesz jó kezem.

Kénytelen voltam írás-szünetet elrendelni! De nem bírom visszafogni magam, ráadásul, jelen pillanatban, még az azon vizsgálatok özönét rovom, amelyek csak annyit hivatottak megállapítani, hogy: Mi okozza? (Én bezzeg tudom, de fütyülnek rám és a véleményemre!) Tehát hosszútávúnak tűnik a dolog, mit lehet ilyenkor tenni?

Megtanul az ember bal-kézzel írni.

Voltam a VI. Keytruda kezelésen (felvetődött, hogy mind a két fél felmondja ezt a kezelést, de parafálásra még, nem került sor!) Nem nagy örömmel megyek, pedig már megszokhattam volna. A „nem öröömnek” az az oka, hogy kilátástalan az egész kezelés, se vége, se hossza, se haszna, csak kára.....

Egyszerű betegségnél: a beteg, beteg, orvos meggyógyítja és vége! Szeretik egymást, mert az orvos örül, hogy van miből megélnie, a beteg meg azért örül, hogy ennyivel megszta, mehet a dolgára!

De ezzel a flancos betegséggel, durván drága kezeléssel nem így van! A körzeti orvosomnak, szerintem véletlenül, kicsúszott az ajkai közül egy halk mondat: Így tarják életben! (Hogy erre nem gondoltam! A fenébe!)

Igen, de a kezeléseknak mellékhatásai vannak, amelyek elviselhetetlenek, nem tudok miattuk úgy élni, ahogyan megszoktam. Vajon kezelés nélkül, mi történhet? És itt lép be, a fentebb említett, elejtett mondat! (Így tartják életben!)

Az olyan orvosi beavatkozásnak nem sok értelme van, amely nem teszi jobbá, kellemesebbé egy súlyos beteg életét! Amennyiben a kezelés éppen olyan hatásokkal jár, mint a nem kezelés, akkor ki kell mondani, vége!

Visszakanyarodtam az elejére: Vajon melyikünk mondja ki előbb, ennek semmi értelme, be kell fejezni!

Április 8-án, éppen a választások napján lettem rosszul, irány az ügyelet! Szimpatikus, kedves orvos ügyelt, meg mertem kérdezni, hogy: Meddig? (Kérdésem nem a rendelési időre vonatkozott!)

Kedves Asszonyon, nincsen aki ezt megmondja Önnek, bármeddig, de annyit mondhatok, hogy nem lesz kellemes!

A kezelő orvosom, nem szószátyár, de más forrásokból azért az ember összeszed egyet-és mást, amiből végül kialakul a sorsom, hogy mégis kb. tudjam, hogy mihez tarthatom magam!

Hát nem kellemes! Valóban!

(Lenni vagy nem lenni, ez itt a kérdés?)

Shakespeare/Hamlet

Bp. 2018. 07. 20.